

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi tuloverolain 119 ja 124 §:n muuttamisesta sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tuloverolakia ja rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettua lakia.

Yhteisöverokantaa alennettaisiin nykyisestä 20 prosentista 18 prosenttiin. Vastaavasti rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettua lakia muutettaisiin siten, että rajoitetusti verovelvollisen yhteisön saamiin osinkoihin, korkoihin ja rojalteihin sovellettava lähdeveroverokanta alennettaisiin 18 prosenttiin. Lisäksi rajoitetusti verovelvollisten verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä verotettavaan tuloon sovellettava yhteisöverokanta ehdotetaan alennettavaksi 18 prosenttiin. Muiden verovelvollisten kuin luonnollisten henkilöiden elinkeinotoiminnan tappion vähennysaikaa pidennettäisiin nykyisestä 10 vuodesta 25 vuoteen.

Esitys liittyy valtion vuoden 2027 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2027 alusta. Yhteisöverokantaa koskevaa tuloverolain muutosta sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa. Yhteisön ennakkoperinnässä lakia sovellettaisiin sen voimaantulon jälkeen. Tappioiden vähentämistä koskevaa tuloverolain muutosta sovellettaisiin verovuoden 2026 tai sitä myöhemmän verovuoden vahvistettuihin tappioihin. Rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamista koskevaa lakia sovellettaisiin lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen saatuun tuloon.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
2 Nykytila ja sen arviointi.....	3
3 Tavoitteet	6
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	6
4.1 Keskeiset ehdotukset.....	6
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	6
4.2.1 Vaikutukset julkiseen talouteen	6
4.2.2 Vaikutukset verovelvollisiin, investointeihin ja kilpailukykyyn.....	7
4.2.3 Vaikutukset luonnollisiin henkilöihin, työllisyyteen ja tulonjakoon.....	9
4.2.4 Vaikutukset talouskasvuun ja muutoksen pitkän aikavälin itserahoitusaste	9
4.2.5 Vaikutukset yritysten hallinnolliseen taakkaan.....	10
4.2.6 Vaikutukset viranomaisen toimintaan.....	10
4.2.7 Verotuottovaikutusten kompensatio.....	11
5 Muut toteuttamisvaihtoehdot	11
5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset.....	11
5.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot	13
6 Lausuntopalaute.....	14
7 Säännöskohtaiset perustelut.....	15
7.1 Laki tuloverolain 119 ja 124 §:n muuttamisesta	15
7.2 Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta.....	15
8 Voimaantulo	15
LAKIEHDOTUKSET	16
1. Laki tuloverolain 119 ja 124 §:n muuttamisesta	16
2. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta.....	17
LIITE	18
RINNAKKAISTEKSTIT	18
1. Laki tuloverolain 119 ja 124 §:n muuttamisesta	18
2. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta.....	20

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

Pääministeri Petteri Orpon hallitus päätti keväällä 2025 puoliväliriihen yhteydessä alentaa yhteisöveroprosenttia kahdella prosenttiyksiköllä 18 prosenttiin vuoden 2027 alussa ja pidentää tappioiden vähennysoikeutta 25 vuoteen.

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

Hallituksen esityksen valmisteluasiakirjat ovat julkisessa palvelussa osoitteessa [https://valtioneuvosto.fi/hankkeet/tunnuksella VM083:00/2025](https://valtioneuvosto.fi/hankkeet/tunnuksella/VM083:00/2025).

2 Nykytila ja sen arviointi

Yhteisöverokanta

Yhteisöjen verotettavaan tuloon sovelletaan tuloverolain (1535/1992) 124 §:n perusteella suhteellista 20 prosentin verokantaa. Yhteisöllä tarkoitetaan muun muassa osakeyhtiötä, osuuskuntaa, säästöpankkia, keskinäistä vakuutusyhtiötä ja aatteellista tai taloudellista yhdistystä.

Rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan lähdeveron määrä on 20 prosenttia rajoitetusti verovelvolliselle yhteisölle maksettavasta sellaisesta osinko-, korko- tai rojaltitulosta, joiden ei katsota kuuluvan lähdeverolain 15 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla rajoitetusti verovelvollisen yhteisön Suomessa olevaan kiinteään toimipaikkaan. Sääntelyä sovelletaan sekä Euroopan talousalueelle että sen ulkopuolelle sijoittautuneisiin Suomessa rajoitetusti verovelvollisiin yhteisöihin.

Samanaikaisesti lain 15 §:n 3 momentissa on säädetty rajoitetusti verovelvollisen yhteisön ja sen Suomessa sijaitsevan kiinteän toimipaikan tuloihin sovellettavaksi tuloverokannaksi 20 prosenttia.

Yhteisöverokanta on ollut vuodesta 2014 alkaen 20 prosenttia. Vuosina 2012 ja 2013 yhteisöverokanta oli 24,5 prosenttia. Vuonna 2005 toteutetusta yritys- ja pääomaverouudistuksesta alkaen vuoteen 2011 asti yhteisöverokanta oli 26 prosenttia. Vuoden 2005 uudistuksen taustalla olivat Euroopan unionin perustamissopimuksesta johtuvat paineet luopua yhtiöveron hyvitysjärjestelmästä.

Kun yhteisöverokantaa edellisen kerran vuodesta 2014 alkaen alennettiin, tehtiin se suomalaisten yritysten kilpailukyvyyn ja investointihalukkuuden sekä työllisyyden edistämiseksi. Samassa yhteydessä laajennettiin veropohjaa valtiontalouden vahvistamiseksi lyhentämällä tuolloin voimassa olleiden määräaikaisten tutkimus- ja kehittämistoiminnan lisävähennyksen ja tuotannollisten investointien korotettujen poistojen soveltamisaikaa sekä poistamalla edustusmenojen vähennyskelpoisuus. Vuosina 2014 ja 2015 yhteisöverokertymä pieneni vuoteen 2013 verrattuna, mutta jo vuodesta 2016 alkaen se on ollut joka vuosi samalla tai korkeammalla tasolla kuin vuonna 2013. Yhteisöverokertymään vaikuttaa selvästi myös yleinen talouden suhdannetilanne. Yhteisöveroprosentin alennus ei käytettävissä olevan tutkimustiedon valossa ole lisännyt pienten yritysten keskimääräisiä investointeja, mutta niiden yritysten, joilla on ollut rahoitusrajoitteita, investointien on havaittu lisääntyneen

yhteisöveroprosentin laskun myötä. Kansainvälisesti tarkastellen yhteisöverokannat ovat OECD- ja EU-jäsenvaltioissa olleet laskusuunnassa jo pitkään. Kehityksen taustalla on ollut valtioiden välinen verokilpailu. Tuoreimman, vuoden 2023 tiedoilla päivitetyn Euroopan unionin Taxation Trends -raportin mukaan yhteisöveroprosentti oli EU-valtioissa vuonna 2023 keskimäärin 21,2 prosenttia. Vuonna 2013 keskimääräinen yhteisöveroprosentti oli 23,2 ja siitä lähtien keskimääräinen yhteisöveroprosentti on vuosittain laskenut lukuun ottamatta vuotta 2023, jolloin se oli samalla tasolla kuin vuonna 2022. OECD:n verotietokannan (OECD Tax Database) EU-valtioista suurin yhteisöveroprosentti on vuonna 2025 ollut Ranskassa (36,13 prosenttia), ja toiseksi suurin Maltalla (35 prosenttia). Pienin yhteisöveroprosentti on ollut Unkarissa (9 prosenttia) ja toiseksi pienin Bulgariassa (10 prosenttia).

Vuodesta 2024 lähtien voimassa olleen yhteisöjen globaalien vähimmäisveron (OECD:n pilari II) tarkoituksena on, että suurten konsernien voittoja verotettaisiin vähintään 15 prosentin verokannalla toimintojen sijainnista riippumatta. Jos verotaso jää tämän alle, kannetaan täydennysvero kunnes 15 prosentin taso on saavutettu. Täydennysveroa voidaan kantaa joko kansallisena täydennysverona (QDMTT), tai tuloksilukemissäännön (IIR) tai aliverotettujen voittojen säännön (UTPR) avulla. Hankkeen taustalla on vaikuttanut muun muassa tavoite haitallisen kansainvälisen verokilpailun hillitsemisestä. Millään lainkäyttöalueella ei siten lähtökohtaisesti ole intressiä pitää voimassa alle 15 prosentin yhteisöverokantaa, mahdollinen kansallinen täydennysvero mukaan lukien, ainakaan vähimmäisveron soveltamisalaa kuuluville yrityksille.

Suomen kansantalouden bruttokansantuotteella mitattuna ei ole käytännössä juuri kasvanut lähes 20 vuoteen, mikä on muodostunut merkittäväksi haasteeksi hyvinvointiyhteiskunnan palvelujen rahoittamista ajatellen. Vaikka verotulot ovat kasvaneet, ovat julkisyhteisöjen menot kasvaneet suhteessa enemmän. Jotta nykyiset julkisyhteisöjen tarjoamat palvelut voitaisiin rahoittaa jatkossakin, olisi välttämätöntä saada käännettyksi Suomen talous kasvu-uralle. Tätä tavoitetta silmällä pitäen olisi välttämätöntä parantaa yritysten kykyä tehdä investointeja. Yhteisövero on tässä olennaisessa asemassa, koska investoinnin tuottamaan tuloon sovellettava yhteisöveroprosentti vaikuttaa suoraan investoinnin tuottamaan kassavirtaan ja sitä myötä investoinnin kannattavuuteen.

Tappioiden vähennysoikeus

Elinkeinotoiminnan verovuoden tappio vähennetään tuloverolain 119 §:n nojalla elinkeinotoiminnan tuloksesta seuraavan 10 verovuoden aikana sitä mukaa kuin tuloa syntyy. Vuodesta 1969 vuoteen 1992 enimmäisaika tappion vähentämiseksi oli viisi vuotta, mutta tuohon aikaan voimassa olleet elinkeinoverolain jaksottamissäännökset antoivat verovelvollisille mahdollisuuksia tasata verovuosien välisiä tuloksia huomattavasti enemmän kuin nykyisin. Kun näitä tulon jaksottamiseen liittyviä mahdollisuuksia kavennettiin vuoden 1993 alusta lukien, pidennettiin tappion vähentämisaikaa samassa yhteydessä kymmeneen vuoteen.

Tuloverolain 123 §:n 1 momentin mukaan yhteisön jakauduttua jakautuvan yhteisön tappiot siirtyvät vastaanottavalle yhteisölle siltä osin kuin on ilmeistä, että tappiot ovat syntyneet vastaanottavalle yhteisölle siirtyneessä toiminnassa. Muilta osin tappiot siirtyvät samassa suhteessa kuin jakautuvan yhteisön varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 2 luvussa tarkoitettu nettovarallisuus siirtyy vastaanottaville yhteisöille. Jos jakautuvan yhteisön verotuksessa on useita tulolähteitä, tulolähteen vahvistetut tappiot siirtyvät niille vastaanottaville yhtiöille, joilla on vastaava tulolähde.

Saman pykälän 2 momentin mukaan yhteisöjen sulaututtua tai yhteisön jakaututtua on vastaanottavalla yhteisöllä oikeus vähentää verotettavasta tulostaan sulautuneen tai jakautuneen yhteisön tappio 119 ja 120 §:ssä säädetyllä tavalla, mikäli vastaanottava yhteisö taikka sen osakkaat tai jäsenet taikka yhteisö ja sen osakkaat tai jäsenet yhdessä ovat tappiovuoden alusta lukien omistaneet yli puolet sulautuneen tai jakautuneen yhteisön osakkeista tai osuuksista.

Käytännössä on ilmennyt tilanteita, joissa 10 vuoden vähentämisaika on ollut liian lyhyt, ja sen takia tappioita on jäänyt vähentämättä. Yrityksillä on vain vähän vaikutusmahdollisuuksia tämän välttämiseksi. Periaatteessa tappioiden vanhenemista voidaan yrittää välttää esimerkiksi hyllyttämällä poistoja, minkä takia verotettava tulo muodostuu tavanomaista suuremmaksi, ja tappiot tulevat vähennetyksi aiemmin. Konsernitilanteissa voi lisäksi olla mahdollista sulauttaa tappioita tuottanut yhtiö toiseen voitolliseen konserniyhtiöön, jolloin tappiot voidaan vähentää toisen yhtiön voitollisesta tuloksesta, mikäli edellä mainitut tuloverolain 123 §:n edellytykset täyttyvät.

Tappioiden vanhenemisen välttämiseksi käytettävät toimenpiteet aiheuttavat yrityksille tarpeetonta hallinnollista taakkaa, joka voitaisiin välttää, mikäli tappioiden vähentämisaika olisi pidempi. Vuosittain yhteisöillä jää vanhenevia tappioita vähentämättä noin miljardin euron verran.

Liiketaloudellisesta näkökulmasta tappioiden täysimääräinen vähentäminen olisi perusteltua, koska silloin yrityksen totaalikauden verotettava tulos muodostuu taloudellisessa mielessä oikeaksi ja yritys saa toiminta-aikansa kuluessa vähennettyä kaikki sen tuloon kohdistuvat tulonhankkimisesta aiheutuneet menot. Tällöin myös yrityksen elinkaaren mittainen veronmaksurasitus perustuu sen toteutuneeseen nettotulokseen.

Mikäli tappiot vanhenevat ennen kuin yritys saavuttaa pysyvän kannattavuuden, yrityksen verorasitus kasvaa suhteessa sen todelliseen tuloksentelekykyyn. Tämän seurauksena investointien riski kasvaa, mikä voi heikentää erityisesti innovaatio- ja tutkimusintensiivisten yritysten toimintaedellytyksiä ja hidastaa niiden kykyä toipua suhdannevaihteluista. Lisäksi tappioiden vähennysajan lyhyys lisää verotuksen satunnaisuutta ja voi vähentää järjestelmän ennakoitavuutta sekä neutraalisuutta.

Elinkeinotoiminnan tappion vähentämisaika on merkityksellinen etenkin toimintansa aloittaville yrityksille, joille usein syntyy tappioita toiminnan alkuvaiheessa ennen liiketoiminnan vakiintumista. Voimassa oleva 10 vuoden vähentämisaika lienee riittävä monille etenkin perinteisempien toimialojen yrityksille, mutta tietyillä toimialoilla se voi asettaa haasteita. Esimerkiksi toimialoille, joilla vaaditaan pitkiä tuotteiden kehitys-, testaus- ja tutkimusaikoja ennen kuin tuote voidaan tuoda markkinoille, kuten lääketeollisuus, saattaa 10 vuoden määräaika tappioiden vähentämiselle johtaa siihen, että toiminnan alkuvaiheessa syntyneitä tappioita ei voida vähentää myöhemmistä voitollisista tuloksista. Vastaava tilanne saattaa tulla eteen yrityksillä, jotka liikeidean osoittauduttua toimivaksi panostavat mittaviin investointeihin ja nopeaan kansainväliseen laajentumiseen, ja joiden tulos tästä syystä on tappiollinen tavanomaista pidempään. Tällaisia tilanteita on esiintynyt esimerkiksi IT-alan startup-yrityksillä. 10 vuoden vähentämisaikojen riittämättömyyttä osoittaa muun muassa se, että tappioita vanhenee käyttämättöminä noin miljardin euron verran vuosittain.

Hallinnollisten syiden vuoksi olisi huomattavasti yksinkertaisempaa pidentää tappion vähentämisaikaa voimassa olevassa järjestelmässä kuin siirtää esimerkiksi vähennysajan puolesta rajoittamattomaan järjestelmään, jossa kuitenkin vuosittain vähennyskelpoista määrää rajattaisiin tiettyyn prosentimäärään verotettavasta tulosta.

3 Tavoitteet

Esityksen tavoitteena on parantaa yritysten toimintaedellytyksiä sekä tukea investointien kasvua ja yrittäjyyttä alentamalla yhteisöveroprosenttia kahdella prosenttiyksiköllä 18 prosenttiin sekä pidentämällä elinkeinotoiminnan tappion vähennysaikaa 25 vuoteen.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan, että yhteisöveroprosenttia lasketaan kahdella prosenttiyksiköllä 18 prosenttiin. Monia kilpailijamaita alhaisempi yhteisöverokanta lisää Suomen kilpailukykyä ja on omiaan houkuttelemaan kotimaisten yritysten lisäksi myös ulkomaisia yrityksiä investoimaan Suomeen. Uudet investoinnit luovat työpaikkoja Suomeen, ja ehdotus tukee siten myös työllisyyttä.

Lisäksi ehdotetaan, että muiden verovelvollisten kuin luonnollisten henkilöiden elinkeinotoiminnan tappion vähennysoikeutta pidennetään nykyisestä 10 vuodesta 25 vuoteen.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

4.2.1 Vaikutukset julkiseen talouteen

Yhteisöverokannan alentaminen kahdella prosenttiyksiköllä pienentäisi yhteisöveron tuottoa staattisesti arvioiden noin 832 miljoonalla eurolla.

Muutos kasvattaisi yhtiöiden voitonjakokelpoisia varoja. Kun oletetaan, että yhtiöt tämän seurauksena jakaisivat enemmän osinkoja, osingoista maksettavat verot voisivat kasvattaa yhteisöveron tuottoa noin 5 miljoonalla eurolla sekä ansio- ja pääomatuloveron tuottoa noin 15–25 miljoonalla eurolla. Verotuotot lisääntyisivät alkaen vuodesta 2028, jolloin jaettaisiin vuoden 2027 tilinpäätökseen perustuvat osingot. Vaihteluvälin yläraja perustuu verotustiedoista saatuun arvioon, jonka mukaan yhteisöjen jakamat osingot ovat olleet keskimäärin noin 60 prosenttia verojen jälkeisestä tuloksesta vuosina 2021–2024. Vaihteluvälin alarajassa on lisäksi oletettu, että listaamattomat yhtiöt jakaisivat muutoksen jälkeenkin osinkoina noin kahdeksan prosenttia nettovarallisuudestaan, kuten useat listaamattomat yhtiöt nykyisin verotustietojen perusteella tekevät. Tällöin yhteisöverokannan alentamisen vaikutus näiden yhtiöiden osingonjakoon ei välittömästi olisi yhtä suuri kuin julkisesti noteeratuilla yhtiöillä.

Yhteisöverokannan alentaminen voisi lisätä tilanteita, joissa suurten konsernien globaali vähimmäisvero tulisi maksettavaksi tai sen raportointivelvollisuus laukeaisi. Tämä voisi kasvattaa vähimmäisveron tuottoa tai johtaa edellä arvioitua suurempaan yhteisöveron maksuun. Tietoa yritysten maksamista vähimmäisveroista ei vielä ole käytettävissä, joten yhteisöveron vaikutusta vähimmäisveron tuottoon ei ole voitu arvioida.

Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön saamiin osinkoihin, korkoihin ja rojalteihin sovellettavan lähdeveroverokannan alentaminen 18 prosenttiin pienentäisi lähdeveron tuottoa noin 2 miljoonalla eurolla.

Elinkeinotoiminnan tappioiden vähennysajan pidentämisen vaikutusta nykyisestä kymmenestä vuodesta 25 vuoteen on arvioitu yritysten verotusaineiston avulla. Vuosina 2021–2024 yhteisöjen käytettävissä olevia elinkeinotoiminnan tappioita vanheni noin 930–1 190 miljoonaa euroa vuodessa. Näistä keskimäärin noin 550 miljoonaa euroa arvioidaan sellaisiksi tappioiksi,

jotka voisivat tulla vähennetyksi tulevaisuudessa, jos tappioiden vähennysaikaa ei olisi rajattu nykyiseen 10 vuoteen. Tämän perusteella tappioiden vähennysajan pidentämisen arvioidaan pienentävän yhteisöveron tuottoa pitkällä aikavälillä noin 100 miljoonalla eurolla vuosittain. Vaikutus ansio- ja pääomatuloveron tuottoon olisi vähäinen. Muutos vaikuttaisi verotuottoihin asteittain vuodesta 2037 alkaen ja täysimääräisesti vuodesta 2051 alkaen.

4.2.2 Vaikutukset verovelvollisiin, investointeihin ja kilpailukykyyn

Yhteisöverokannan alentaminen keventää kaikkien yhteisöjen verotusta. Elinkeinotoiminnan tappioiden vähennysajan pidentäminen keventää yhteisöjen lisäksi myös muiden kuin luonnollisten henkilöiden elinkeinotoiminnan verotusta. Verovuodelta 2024 yhteisöjen ja yhteisetuoksien verotuspäätöksiä annettiin noin 506 000 kappaletta. Yhteisöveroa maksoi noin 141 000 yhteisöä ja yhteisetuutta. Suurten yritysten osuus määrätystä yhteisöverosta oli 57 prosenttia ja yhteisöveron maksajien lukumäärästä noin 3 prosenttia. Julkisesti noteeraamattomien yhtiöiden osuus yhteisöveron maksusta oli lähes 90 prosenttia. Toimialoitain tarkasteltuna eniten yhteisöveroa maksetaan teollisuuden, rahoitus- ja vakuutus toiminnan sekä tukku- ja vähittäiskaupan aloilla, joita edustavat yhtiöt maksoivat yhteensä noin 56 prosenttia vuoden 2024 yhteisöverosta.

Yhteisöverokannan alentaminen 18 prosenttiin vahvistaisi suomalaisten yritysten kilpailukykyä kansainvälisillä markkinoilla. Muutoksen jälkeen Suomen nimellinen yhteisöverokanta olisi entistä alhaisempi verrattuna esimerkiksi EU-maiden ja OECD-maiden keskimääriin yhteisöverokantoihin. Kansainvälisessä verokilpailussa yritysten sijoittumispaikan kannustimia mitataan usein keskimääräisellä efektiivisellä veroasteella (EATR), joka huomioi nimellisen verokannan lisäksi veropohjan rakennetta. Suomen keskimääräinen efektiivinen veroaste vuonna 2025 oli 19,6 prosenttia, mikä oli EU-maiden keskiarvon (19,0 prosenttia) yläpuolella. Yhteisöverokannan alentaminen 18 prosenttiin alentaisi Suomen keskimääräistä efektiivistä veroastetta 17,8 prosenttiin kasvattaen Suomen houkuttelevuutta investointikohteena kansainvälisessä verokilpailussa.¹

Yhteisöverokannan alentaminen lisäisi investointien kannustimia. Muutos alentaisi investointien pääomakustannusta eli juuri kannattavuuden rajalla olevan investointihankkeen veroja edeltävää tuottovaatimusta. Pääomakustannuksen aleneminen kasvattaisi jo olemassa olevien investointien tuottoa ja tekisi yhä useammasta investointihankkeesta kannattavan. Muutos voisi edistää investointeja myös silloin, kun yritys kärsii ulkoisen rahoituksen puutteesta kasvattamalla yrityksen investointeihin käytettävissä olevan tulorahoituksen määrää. Muutos lisäksi tekisi järjestelmästä investointien suhteen neutraalimman lieventämällä verojärjestelmän sisältämää kannustinta suosia velkarahoitusta rahoitusmuotona.²

Tappioiden vähennysajan pidentämisellä arvioidaan olevan myönteinen investointeihin kannustava vaikutus erityisesti toimialoilla, joilla vaaditaan pitkiä tuotteiden kehitys-, testaus- ja tutkimusaikoja ennen kuin tuote voidaan tuoda markkinoille. Vaikutus voisi olla myönteinen myös yrityksillä, jotka liikeidean osoittauduttua toimivaksi panostavat mittaviin investointeihin ja nopeaan kansainväliseen laajentumiseen, ja joiden tulos tämän vuoksi on tappiollinen

---

¹ Keskimääräiset efektiiviset veroasteet on tässä arvioitu ZEW-tutkimuslaitoksen menetelmällä. <https://www.zew.de/en/mannheim-tax-index>

² Yhteisöveron vaikutuskanavia investointeihin on tarkasteltu yritysverotuksen asiantuntijatyöryhmän loppuraportissa (Valtiovarainministeriön julkaisu 12/2017).

tavanomaista pidempään. Edellä mainituista syistä ehdotettujen muutosten voidaan arvioida tukevan investointien kasvua.

Verotuksen vaikutuksista yritysten käyttäytymiseen on saatu selkeää näyttöä empiirisessä taloustieteellisessä kirjallisuudessa. Arviot näiden reaktioiden suuruudesta kuitenkin vaihtelevat joissain tapauksissa hyvin paljon eri tutkimuksien välillä. Tämä johtuu muun muassa erilaisista tutkimuskysymyksistä, aineistoista ja menetelmistä. Kansainvälisten tulosten suora soveltuvuus Suomeen on usein epävarmaa maiden erilaisten verojärjestelmien takia. Kotimaista tutkimusta aiheesta on vielä vähän.

Kansainvälisessä tutkimuskirjallisuudessa on esitetty arvioita yritysverotuksen keventämisen vaikutuksista investointeihin. Pääomakustannuksen aleneminen verotuksen vuoksi yhdellä prosentilla voisi kasvattaa investointeja esimerkiksi 0,5–1 prosentilla.³ Jos oletetaan, että tämä arvio soveltuu ehdotettuun muutokseen, muutos voisi lisätä investointeja Suomessa pitkällä aikavälillä 0,9–1,8 prosentilla.⁴ Pääomakustannuksen vaikutusta investointeihin on vaikea tutkia täsmällisesti ja kirjallisuudessa vaikutuksesta on esitetty eri suuruisia arvioita.

Pienillä yrityksillä voi olla suuria yrityksiä vähemmän mahdollisuuksia reagoida veromuutoksiin reaalisien toiminnan kautta. Pieniä, alle 2,5 miljoonan euron liikevaihdon osakeyhtiöitä tarkastelevan tutkimuksen mukaan kuuden prosenttiyksikön lasku Suomen yhteisöverokannassa vuosina 2012–2014 ei lisännyt näiden yhtiöiden keskimääräisiä investointeja. Investoinnit ja arvonnisa kasvoivat kuitenkin yrityksissä, joilla oli rahoitusrajoitteita. Yritysten arvonnisässä havaittiin positiivinen reaktio myös yrityksissä, joissa omistajayrittäjä toimi aktiivisesti.⁵

Yhteisöverokannan alennus suhteessa muihin maihin kannustaa lisäämään uusien yritysten sijoittautumista sekä ulkomaisten yritysten ja sijoittajien investointeja Suomeen. Kansainvälisen meta-analyysin mukaan yhteisöverokannan yhden prosenttiyksikön alentaminen voisi lisätä ulkomaisia investointeja 1,2–2,3 prosentilla.⁶ Ehdotettuun muutokseen sovellettuna tulos tarkoittaisi, että kahden prosenttiyksikön alennus verokannassa voisi kasvattaa suoria Suomeen kohdistuvia ulkomaisia investointeja 2,4–4,6 prosentilla.

Empiirisissä tutkimuksissa yhteisöveron tason muutoksilla havaittu merkittävä vaikutus voitonsiirtoon, vaikka kansainvälisten veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja ehkäisevien toimien voidaan arvioida vähentäneen kannusteita voitonsiirtoon maailmanlaajuisesti. Pohjoismaissa toimivien monikansallisten yritysten voitonsiirtoa koskevan tutkimuksen perusteella näiden yritysten voitonsiirto voisi yhteisöverokannan yhden prosenttiyksikön alennuksen jälkeen kasvaa 0,7–1,3 prosentilla.⁷ Kahden prosenttiyksikön alennus yhteisöverokannassa voisi tällöin kasvattaa monikansallisten yritysten Suomessa näyttämiä voittoja arviolta 1,4–2,6 prosentilla.

---

³ Ks. katsausartikkeli Fuest ja Neumeier (2023): Corporate taxation. *Annual Review of Economics*, 15.

⁴ Yhteisöverokannan alentuessa kahdella prosenttiyksiköllä pääomakustannus alenisi 1,8 prosentilla. Pääomakustannuksen muutos on arvioitu ZEW-tutkimuslaitoksen menetelmällä.

⁵ Harju, Koivisto ja Matikka (2022): The effects of corporate taxes on small firms, *Journal of Public Economics* 212.

⁶ Feld ja Heckemeyer (2011). FDI and taxation: A meta-study, *Journal of economic surveys* 25(2).

⁷ Viertola, M. (2023). Profit shifting of multinational enterprises: evidence from the Nordics, FIT WP 18.

4.2.3 Vaikutukset luonnollisiin henkilöihin, työllisyyteen ja tulonjakoon

Kansainvälisen tutkimuskirjallisuuden perusteella yhteisöverokannan alentamisella voi olla työllisyyttä kasvattava vaikutus, minkä suuruus vaihtelee eri sektoreiden välillä.⁸ Verokannan alentamisella voisi olla tuotantoa sekä työllisyyttä ja palkkoja kasvattava vaikutus erityisesti pääomaintensiivisillä toimialoilla, mikä kasvattaisi vientiä sekä kotitalouksien ostovoimaa. Vähemmän pääomaintensiivisillä aloilla, kuten palvelualoilla, verokannan alentamisen vaikutus voisi kohdistua suuremmilta osin osingonjakoon kuin tuotannon kasvattamiseen tai palkkoihin.

Koska yhteisöverokannan alentaminen keventäisi pelkästään yhteisöjen verotusta, muutos suosisi yhteisömuodossa harjoitettavaa toimintaa muihin elinkeinotoiminnan harjoittamisen muotoihin verrattuna. Muutos alentaisi osakeyhtiön omistajayrittäjän kokonaisveroasteita, eli yhteisöveron ja osinkoveron yhdessä muodostamia veroasteita, jaetun osingon sekä yrityksen nettovarallisuuden suuruudesta riippuen noin 1,2–2 prosenttiyksiköllä. Kokonaisveroasteen alenema olisi pääomatulo-osingoilla suurempi kuin korkeilla ansiotulo-osingoilla. Tämä kasvattaisi kannusteita siirtyä harjoittamaan yritystoimintaa yhteisömuodossa. Lisäksi muutos kasvattaisi jossain määrin nykyjärjestelmän kannustimia muuntaa ansiotuloja pääomatuloiksi sekä kasvattaa yrityksen nettovarallisuutta kevyemmin verotettujen pääomatulo-osinkojen jakamiseksi.

Suomessa suurituloiset saavat alempia tuloluokkia keskimäärin suuremman osan tuloistaan osinkoina ja pääomatuloina. Suurituloisilla voi myös olla paremmat mahdollisuudet muuntaa tuloja ansio- ja pääomatulojen välillä. Suomessa yhteisöverokannan vaikutusta tulonjakoon ei ole tutkittu kattavasti, mutta kansainvälisen kirjallisuuden perusteella yhteisöverokannan alentamisen on havaittu olevan yhteydessä tuloerojen kasvuun.⁹

4.2.4 Vaikutukset talouskasvuun ja muutoksen pitkän aikavälin itserahoitusaste

Yhteisöveron vaikutuksia talouskasvuun on vaikea arvioida empiirisesti ja vaikutuksen suuruus riippuu esimerkiksi suhdannetilanteesta sekä tarkasteltavasta ajanjaksosta. Tutkimuksissa raportoidut kasvuvaikutukset vaihtelevatkin huomattavasti tarkastelun kohteen, asetelman ja aikahorisontin mukaan, eikä yhteisöveron vaikutusta talouskasvuun ole kirjallisuudessa voitu yksiselitteisesti määrittää.¹⁰ Talouskasvua tukevat vaikutukset voivat realisoitua vasta pitkällä aikavälillä, sillä investointien ja yritystoiminnan kasvu vaativat aikaa. Tilapäinenkin investointien kasvu voi kuitenkin nostaa pääomakantaa ja tuotantoa pysyvästi aikaisempaa kasvu-uraa korkeammalle.

Pitkällä aikavälillä voidaan esittää arvioita yhteisöverokannan alentamisen itserahoitusasteesta, eli siitä määrästä, jolla yhteisöveron tuotto kasvaisi muutoksen aiheuttaman yhteisöveropohjan laajenemisen takia. Yhteisöveropohja voi laajentua yhtä aikaa usean vaikutuskanavan kautta, joita ovat edellä kuvatut investointien lisääntyminen, voitonsiirron lisääntyminen sekä yhtiömuodon ja rahoitusmuodon muutokset. Osa tekijöistä, kuten lisääntynyt voitonsiirto, voivat kasvattaa veropohjaa jo lyhyellä aikavälillä, kun taas investointien lisääntymisen kautta tulevat myönteiset vaikutukset voivat näkyä yhteisöveropohjassa vasta pitkällä aikavälillä vuosien kuluttua. Näin määriteltynä itserahoitusasteessa ei huomioida muutoksen mahdollisia

---

⁸ Esim. Cloyne, Kurt ja Surico (2025): Who gains from corporate tax cuts?, *Journal of Monetary Economics* 149.

⁹ Heino (2024): Rikkaiden vero - yhteisöveron vaikutukset Suomen tulonjakoon, Kalevi Sorsa -säätio.

¹⁰ Ks. Fuest ja Neumeier (2023): Corporate taxation. *Annual Review of Economics*, 15, sekä Gechert ja Heimberger (2022): Do corporate tax cuts boost economic growth, *European Economic Review*, 147.

vaikutuksia muiden verolajien tuottoon. Muutoksesta seuraava työllisyyden kasvu ja ostovoiman paraneminen voivat pitkällä aikavälillä esimerkiksi kasvattaa ansioverotuloja sekä kulutusverotuloja julkista taloutta vahvistaen. Yhteisöveropohjan kasvu yritysmuodon muutosten takia puolestaan pienentäisi ansio- ja pääomatuloveropohjaa, joten yhteisöveropohjan kasvu tämän vaikutuskanavan kautta ei olisi julkista taloutta vahvistava.

Empiirisiin tutkimuksiin perustuvilla arvioilla itserahoitusasteesta sisältyy huomattavaa epävarmuutta. Yhteisöverokannan alentamisen itserahoitavuutta voidaan tarkastella erilaisilla menetelmillä.¹¹ Eräs laskelma voidaan esittää de Mooijin ja Ederveenin katsausartikkelin menetelmällä, joka kuvaa eri vaikutuskanavien vaikutusta yhteisöveropohjaan.¹² Kun menetelmässä huomioidaan edellä tarkastellut yhteisöveropohjaan vaikuttavat tekijät, yhteisöverokannan kahden prosenttiyksikön alentamisen pitkän aikavälin itserahoitusasteeksi saadaan noin 34–46 prosenttia. Tässä laskelmassa on sovellettu alaluvussa 4.2.2 esitettyjä kirjallisuudesta saatuja arvioita yhteisöverokannan alennuksen vaikutuksista investointeihin ja voitonsiirtoon vaihteluväleinen.¹³ Laskelma perustuu useisiin oletuksiin, kuten siihen, että eri vaikutuskanavat kasvattavat veropohjaa itsenäisesti eivätkä vaikuta toisiinsa, ja siihen tulee siten suhtautua suuruusluokkana.

4.2.5 Vaikutukset yritysten hallinnolliseen taakkaan

Ehdotettujen muutosten vaikutukset yritysten hallinnolliseen taakkaan arvioidaan vähäisiksi. Yhteisövero lasketaan kaavamaisesti veroilmoituksessa, eikä verokannan alentaminen edellytä yrityksiltä lisätoimia. Tappioiden käyttöajan pidentäminen voi vaikuttaa investointien kannattavuuden arviointiin, mutta sen hallinnollinen vaikutus yrityksille on vähäinen. Verohallinto vahvistaa liiketoiminnan tappiot vuosittain ja ylläpitää niistä rekisteriä sekä vähentää ne automaattisesti verotuksessa, joten käyttöajan pidentäminen ei lisää verovelvollisen työtä veroilmoituksen täyttämässä.

4.2.6 Vaikutukset viranomaisen toimintaan

Yhteisöverokannan alentamisen arvioidaan aiheuttavan vähäistä hallinnollista taakkaa Verohallinnolle. Muutos toteutetaan pääosin verolaskennan ja tietojärjestelmien kertaluontoisen päivityksen kautta, eikä se edellytä merkittäviä lisäresursseja. Tappioiden vähennysajan pidentäminen lisää jonkin verran viranomaisten hallinnollista taakkaa. Verohallinnon tehtäviin kuuluu tappioiden kirjaaminen, seuranta ja vähentäminen verotuksessa. Vähennysajan pidentäminen edellyttää järjestelmämuutoksia, pidempää tietojen säilyttämisaikaa sekä tarkempaa valvontaa tappioiden oikeellisuuden varmistamiseksi. Lisäksi Verohallinnolle syntyy lisätyötä ohjeistusten päivittämisessä.

---

¹¹ Ks. katsausartikkeli Kari ja Ropponen (2014): Literature review of the dynamic effects of corporate income taxation, VATT muistiot 40.

¹² De Mooij ja Ederveen (2008): Corporate tax elasticities: a reader's guide to empirical findings, Oxford review of economic policy, 24.

¹³ Voitonsiirron painoarvona on laskelmassa sovellettu kerrointa 0,36 perustuen monikansallisten konsernien osuuteen yhteisöveron maksusta vuonna 2022 (OECD corporate tax statistics 2025). Muilta osin on käytetty samoja oletuksia kuin katsauksessa Kari ja Ropponen (2014): Literature review of the dynamic effects of corporate income taxation, VATT muistiot 40.

4.2.7 Verotuottovaikutusten kompensointi

Pääministeri Petteri Orpon hallituksen hallitusohjelman mukaisesti veroperusteisiin tehtävien muutosten verotuottovaikutukset kompensoidaan kunnille.

[Täydennetään myöhemmin]

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

Yhteisöverokanta

Vaihtoehtoisia toimia talouskasvun edistämiseksi yritysverotuksen kautta voisivat olla kohdennetut investointikannustimet, kuten korotetut poistot tai T&K-vähennykset, jotka kohdistuvat investoinnin menoihin ja siten nimenomaisesti kannustaisivat investointien lisäämiseen. Tutkimuskirjallisuudessa sekä yhteisöverokannan alentamisella että kohdennetuilla kannustimilla on havaittu yhteyksiä investointien lisääntymiseen. On kuitenkin epävarmaa, missä määrin näin lisääntyneet investoinnit lisäävät talouskasvua, mistä syystä eri vaihtoehtojen vertailu talouskasvun näkökulmasta on vaikeaa.

Talouskasvun kannalta tavoiteltavaa olisi, että lisääntyneet investoinnit tuottaisivat uusia innovaatioita. Tässä mielessä kohdennetuista kannustimista tehokkaimpina on tutkimusten mukaan pidetty T&K-toimintaan kohdistuvia verokannustimia.¹⁴ Investointien lisääntymisestä seuraavan positiivisen vaikutuksen kasvuun voisi odottaa ilmenevän usean vuoden viiveellä, kun T&K-investoinnit alkaisivat kasvattaa tuottavuutta.

Mahdollisuus tehdä korotettuja poistoja irtaimesta käyttöomaisuudesta on ollut voimassa vuosina 2020–2025. Myös vuosina 2013–2016 oli oikeus tehdä korotetut poistot kalenterivuosina 2013–2016 käyttöön otettujen tehdas- ja työpajarakennusten sekä tehtaassa ja työpajassa käytettävien koneiden tai laitteiden hankintamenoista. Suomessa aikaisemmin voimassa olleiden korotettujen poistojen ei olla havaittu merkittävästi lisäävän investointeja (Einiö ja Nivala teoksessa VATT Tutkimukset 193; 2023).

Viime vuosina Suomessa on ollut voimassa kaksi erilaista T&K-toiminnan tukemiseen liittyvää verovähennystä. Tutkimusyhteistyövähennys on määräaikainen, ja se on voimassa vuosina 2021–2027. Lisäksi T&K-toiminnan menoihin perustuvilla yleisellä vähennyksellä (voimassa vuodesta 2023 alkaen) ja ylimääräisellä lisävähennyksellä (voimassa vuodesta 2024 alkaen) on pyritty kannustamaan T&K-toiminnan lisäämiseen. Tutkimustietoa näiden vasta vähän aikaa voimassa olleiden vähennysten investointeja lisäävästä vaikutuksesta ei vielä ole olemassa. T&K-toimintaan kohdistuvia verovähennyksiä on kuitenkin käytetty vähemmän, kuin mitä lakimuutoksia valmisteltaessa arvioitiin.

Yhteisöverokannan alennus kohdistuu myös vanhoihin investointeihin, mistä syystä sitä ei ole pidetty tehokkaimpana toimenä uusiin investointeihin kannustamiseen. Kohdennetut verokannustimet toisaalta ohjaavat yritysten päätöksentekoa ja investointien kohdentumista tietyn tyyppisiin investointeihin, mikä voi johtaa resurssien epäoptimaaliseen kohdentumiseen taloudessa. Verokannustimet myös monimutkaistavat verojärjestelmää ja lisäävät

---

¹⁴ Valtion T&K-rahoituksen seuranta- ja arviointiraportti. Valtioneuvoston julkaisu 2026:12.

mahdollisuuksia verosuunnitteluun. Suomen jo valmiiksi matala yhteisöverokanta heikentää vähennysmuotoisten verokannustimien tehokkuutta.

Suomessa on jo pitkään pyritty viemään verojärjestelmää laajan veropohjan ja matalan yhteisöverokannan suuntaan, jolloin järjestelmä olisi mahdollisimman neutraali investointien suhteen. Pitkäjänteisen ja johdonmukaisen veropolitiikan näkökulmasta veropohjaa murentavia toimenpiteitä tulisi tästä syystä välttää. Tällöin myös verojärjestelmä pysyisi hallittavampana, ennakoitavampana ja yksinkertaisempänä. Sekä korotettuihin poistoihin, että erityisesti T&K-toiminnan lisävähennyksiin liittyy hallinnollisen taakan lisääntyminen sekä verovelvollisilla että Verohallinnolla.

Yhteisöveroprosentin laskemiseen ei liity käytännössä lainkaan vastaavia hallinnollisen taakan lisääntymistä tai lain sisältöä koskevia tulkintaongelmia. Kun lisäksi kohdennettuja kannustimia on viime vuosina jo otettu käyttöön, mutta niillä ei ole vielä ollut merkittävää talouskasvua lisäävää vaikutusta, on perusteltua pyrkiä edistämään talouskasvutavoitetta yhteisöveron alentamisen kautta. Yhteisöverokannan alentaminen kohdistuu tasaisesti kaikkeen yritystoimintaan ja parantaa taloudellisen toiminnan edellytyksiä koko yrityssectorilla.

Yhteisöverokannan alentaminen alentaa voimakkaasti investointien sijaintipäätösten kannustimia kuvaavaa keskimääräistä efektiivistä veroastetta. Läpinäkyvänä yritysverotusta keventävänä toimenpiteenä yhteisöverokannan alentaminen voi houkuttaa kansainvälisiä yrityksiä ja investointeja Suomeen pistemäisiä kannustimia paremmin.

Yhteisöveron alentamisen määrää arvioitaessa merkittävänä rajoitteena tulee kyseeseen toimen lyhyen aikavälin budjettivaikutukset. Vaikka pidemmällä aikavälillä verotulojen arvioidaan kasvavan lisääntyneiden investointien, työpaikkojen, ja muun taloudellisen toimeliaisuuden takia, pienentää yhteisöveron alentaminen välittömästi verotuloja sen voimaantulovuonna, jolloin toimenpiteen talouden kannalta positiivisia vaikutuksia ei vielä ehdi juuri syntyä. Toisaalta globaalin minimiveron edellyttämä 15 prosentin efektiivinen verokanta toimii eräänlaisena perälautana sille, kuinka alas yhteisöveroprosentti voidaan laskea. Yhteisöverokantaa ei suoraan voi verrata minimiveron efektiiviseen verokantaan, koska ne lasketaan eri tavalla, mutta mitä lähemmäksi 15 prosenttia yhteisöverokanta alennetaan, sitä suurempi riski on sille, että minimiveron piiriin kuuluvat yritykset voivat joutua maksamaan minimiveroon kuuluvaa täydennysveroa. Yhden prosenttiyksikön lasku 19 prosenttiin merkitsisi 5 prosenttia nykyistä alemmaa verokantaa, mitä ei vielä voida pitää merkittävänä. Kahden prosenttiyksikön lasku 18 prosenttiin sen sijaan merkitsee jo 10 prosentin alennusta nykyiseen, mutta ei vielä ole liian lähellä minimiveron kannalta merkityksellistä 15 prosenttia.

Periaatteessa vaihtoehtoisina toimenpiteinä voitaisiin ajatella myös nykyisten tai potentiaalisten tulevien yritysten osakkeenomistajien verotuksen huojentamista, mutta tällaiset toimenpiteet lisääisivät investointimahdollisuuksia vain hyvin harvoissa yrityksissä. Osakkeenomistajien verotuksen huojentaminen ei myöskään houkuttelisi ulkomaisia yrityksiä investoimaan Suomeen, koska osakkeenomistajien verotuksella ei ole käytännössä merkitystä ulkomaisille toimijoille.

Käytettävissä olevista vaihtoehdoista yksinkertaisimpana ja investointien sekä yritysten kannalta tasapuolisimpana investointeihin kannustavana toimenpiteenä voidaan pitää yhteisöverokannan alentamista kahdella prosenttiyksiköllä 20:stä 18 prosenttiin.

Tappioiden vähennysoikeus

Kansainvälisesti vertaillen voidaan löytää vaihtoehtoisia tapoja parantaa tappioiden vähennysoikeutta. Käytännössä täysin rajoitukseton tappiontasaus on käytössä vain harvoissa valtioissa budjettitaloudellisten syiden vuoksi. Tappioiden vähentämistä rajoitetaan eri maissa lähinnä seuraavilla kolmella tavalla tai näiden yhdistelmällä:

- rajoitetaan tappioiden vähennysaikaa (esim. 5–20 vuotta)
- rajoitetaan tappioiden vähentämisen vuosittaista määrää (esim. vähennyskelpoista vain 50–80 % tappion määrästä)
- tappioiden vähentämistä voidaan rajoittaa myös vähennettäväksi vain sitä liiketoimintaa vastaavista voitoista, josta tappiokin on syntynyt.

Näistä kolmesta mallista ensimmäinen on verovelvollisen kannalta ankarin, koska siinä tappiot jäävät lopullisesti vähentämättä sen jälkeen, kun niiden vähennysaika on päättynyt. Kahdessa jälkimmäisessä tappioiden vähentämisen vaikutusta yhteisöverokertymään rajoitetaan, mutta jos niiden vähennysaikaa ei ole rajoitettu, tappiot saadaan pitkän ajan kuluessa kuitenkin vähennettyä täysimääräisesti. Viimeisin vaihtoehdoista edellyttää myös yrityksen toiminnan luonteen arvioimista, mikä itsessään voi olla joissain tapauksissa hankalaa ja aiheuttaa ylimääräistä hallinnollista taakkaa.

Tavoite tappioiden vähennysoikeuden laajentamisesta olisi mahdollista toteuttaa myös esimerkiksi poistamalla aikaraja tappioiden vähentämiseksi, ja rajaamalla tappioiden vähennyskelpoisuus vain osaan verovuoden veronalaisesta tulosta (esimerkiksi 50 % veronalaisesta tulosta). Tässä vaihtoehdossa yritys joutuisi tappiollisten vuosien jälkeen maksamaan veroa heti ensimmäisestä voitollisesta vuodesta lähtien. Malli olisi käytännössä yrityksille epäedullisempi tuloksen käännettyä tappiollisesta voitolliseksi, mutta veronsaajien kannalta edullisempi, kun voitollisesta tuloksesta maksettaisiin aina jonkin verran veroa.

Tavoite voitaisiin poistaa myös poistamalla määräaika tappioiden vähentämiseksi kokonaan. Käytännössä kuitenkin vain harva yritys pystynee jatkamaan toimintaansa tappiollisena kauemmin kuin 25 vuoden ajan, joten malli ei käytännössä juurikaan eroaisi nyt ehdotetusta mallista. Määräajan asettaminen on kuitenkin tarpeen, jotta yritysten ja verohallinnon ei tarvitse seurata vahvistettujen tappioiden olemassaoloa ja käyttöä pidempään kuin on välttämätöntä.

Yritysten toimintakyvyn kannalta paras vaihtoehto tappioiden vähennysoikeuden parantamiseksi on säilyttää nykyisin voimassa oleva järjestelmä, mutta pidentää tappioiden vähentämisaikaa. Kun tämä vaihtoehto lisäksi on käytettävissä olevista vaihtoehdoista hallinnollisen taakan näkökulmasta kaikista helpoimmin toteutettavissa, on vähennysajan pidentäminen selvästi järkevin tapa parantaa tappioiden vähennysoikeutta.

5.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot

Yhteisöverokanta

Vuodesta 2013, jolloin yhteisöveroprosentin laskemisesta Suomessa edellisen kerran päätettiin, vuoteen 2025 on Suomen naapurimaista Ruotsissa yhteisöveroprosentti laskenut 22:sta 20,6:een, Norjassa 28:sta 22:een ja Tanskassa 25:stä 22:een. Virossa yhteisöveroprosentti on vastaavalla aikavälillä noussut 21:stä 22:een (vuosina 2015–2023 yhteisöveroprosentti oli 20), tosin Virossa jakamatonta voittoa ei veroteta. Latvian yhteisöverojärjestelmä on vastaavan kaltainen kuin Virossa, ja samalla aikavälillä yhteisöveroprosentti on noussut 15:sta 20:een.

Liettuassa yhteisöveroprosentti on vastaavana aikana noussut 15:sta 16:een. Suomen vuodesta 2014 voimassa ollut 20 prosentin yhteisöverokanta on siten korkeampi kuin monissa itäisen Euroopan maissa, mutta matalampi kuin monissa läntisen Euroopan maissa lukuun ottamatta Irlantia, jossa yhteisöverokanta on 12,5 prosenttia.

Vaikka yhteisöverokanta on kansainvälisesti vertaillen ollut jo pitkään laskusuunnassa, on joissakin valtioissa aivan viime aikoina nostettu yhteisöveroprosenttia. Näin on tapahtunut Slovakiassa, jossa vuoden 2025 alusta ylin yhteisöveroprosentti on 24 (aiemmin 21). Samoin Tšekissä yhteisöveroprosentti nousi 19:sta 21:een vuoden 2024 alussa. Liettuassa vuonna 2024 yhteisöveroprosentti oli 15, vuonna 2025 16 ja vuoden 2026 alusta se on 17. Kyproksella vuoden 2026 alusta yhteisöveroprosentti on 15 (aiemmin 12,5).

Vastaavasti joissain valtioissa yhteisöveroprosenttia on viime aikoina myös laskettu. Islannissa yhteisöveroprosentti on vuoden 2025 alusta 20 (aiemmin 21). Luxemburgissa yhteisöveroprosentti on vuoden 2025 alusta noin 23,9 (aiemmin noin 24,9). Portugalissa yhteisöveroprosentti vuonna 2025 oli 20 (aikaisemmin 19), ja vuonna 2026 se on 19, vuonna 2027 18 ja vuonna 2028 17.

Yhteisöveroprosentin lisäksi yritysten efektiiviseen verorasitukseen vaikuttaa kunkin valtion veropohja. Veropohjaan vaikuttaa tulojen veronalaisuus ja verovapaus, sekä menojen vähennyskelpoisuus tai vähennyskelvottomuus. Valtioiden välisten efektiivisten verorasitusten vertaileminen on erittäin haastavaa veropohjien erilaisuuden vuoksi.

Tappioiden vähennysoikeus

Käytännössä missään läntisen Euroopan EU-valtiossa ei ole rajoitettu tappion vähentämisaikaa, mutta monissa valtioissa vuosittaiselle tappion vähentämiselle on säädetty yläraja. Joissakin itäisen Euroopan valtioissa on rajattu tappion vähentämisaika 5 vuoteen, ja lisäksi eräissä valtioissa on vuosittaiselle tappion vähentämiselle säädetty yläraja (esimerkiksi Slovakiassa 50 % verotettavasta tulosta).

Suomen lähimmistä naapurivaltioista tappioiden vähennyskelpoisuutta ei ole lainkaan rajoitettu Ruotsissa ja Norjassa. Virossa tappioiden vähentämisestä ei ole erikseen säädetty, koska vain jaettua voittoa verotetaan. Tanskassa tappioiden vähentämisaikaa ei ole rajoitettu, mutta tappioita voidaan vähentää rajoituksetta vain noin kolmeen miljoonaan euroon asti vuodessa, ja tämän ylittävältä osalta tappioita voidaan vähentää vain 60 % verotettavasta tulosta.

Muista EU-valtioista Saksassa tappiot ovat rajoituksetta vähennyskelpoisia miljoonaan euroon asti, ja tämän ylittävältä osalta 70 % verotettavasta tulosta. Saksassa on käytössä myös niin sanottu carry back -järjestelmä, jossa tappiovuotta edeltävän verovuoden tuloksesta voidaan vähentää myöhemmän verovuoden tappio miljoonaan euroon saakka, jolloin verovelvolliselle palautetaan aiemmalta verovuodelta maksettua veroa.

6 Lausuntopalaute

[Täydennetään myöhemmin]

7 Säännöskohtaiset perustelut

7.1 Laki tuloverolain 119 ja 124 §:n muuttamisesta

119 §. Elinkeinotoiminnan ja maatalouden tappio. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että luonnollisen henkilön elinkeinotoiminnan verovuoden tappio vähennetään elinkeinotoiminnan tuloksesta seuraavan 10 verovuoden aikana sitä mukaa kuin tuloa syntyy. Muun verovelvollisen elinkeinotoiminnan tappio vähennettäisiin elinkeinotoiminnan tuloksesta seuraavan 25 verovuoden aikana sitä mukaa kuin tuloa syntyy. Vähentämisaajan pidennys koskisi vain verovuoden 2026 tai sitä myöhempien verovuosien tappioita. Verovuoden 2025 tai sitä aiempien verovuosien tappioiden vähentämisaika pysyisi 10 vuotena. Tappion vähentämisaajan pidentäminen ei koskisi luonnollisia henkilöitä, koska 10 vuoden vähentämisaika ei käytännössä juuri rajoita luonnollisten henkilöiden elinkeinotoiminnan tappion vähentämistä, ja lisäksi luonnolliset henkilöt voivat vähentää elinkeinotoiminnan tappion pääomatuloista. Maatalouden verovuoden tappion vähentämisaika säilyisi entisellään.

124 §. Veron määräytyminen. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että yhteisön tuloveroprosentti on 18.

7.2 Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta

7 §. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että lähdevero on 18 prosenttia rajoitetusti verovelvolliselle yhteisölle maksettavasta osingosta, korosta ja rojaltista sekä muusta 3 §:ssä tarkoitettusta suorituksesta, jonka osalta ei muualla toisin säädetä.

15 §. Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että rajoitetusti verovelvollisen yhteisön on suoritettava Suomesta saadusta muusta kuin 3 §:ssä tarkoitettusta tulosta yhteisön tuloveroa 18 prosenttia. Jos rajoitetusti verovelvollinen yhteisö on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta, on myös 3 §:ssä tarkoitettusta tulosta suoritettava yhteisön tuloveroa 18 prosenttia.

8 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tulemaan voimaan 1.1.2027. Tuloverolain 119 §:ää sovellettaisiin verovuoden 2026 tai sitä myöhemmän verovuoden tappioihin. Tuloverolain 124 §:ää sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa. Yhteisön ennakkoperinnässä lakia sovellettaisiin sen voimaantulon jälkeen. Jälkimmäinen säännös olisi tarpeen, jotta ei olisi epäselvää, mistä lähtien alempi yhteisöveroprosentti voidaan ottaa huomioon ennakkoperinnässä. Lakia rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta sovellettaisiin lain voimaantulon jälkeen saatuun tuloon.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

tuloverolain 119 ja 124 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain (1535/1992) 119 §:n 1 momentti sekä 124 §:n 2 momentti, sellaisena
kuin niistä on 124 §:n 2 momentti laissa 1323/2016, seuraavasti:

119 §

Elinkeinotoiminnan ja maatalouden tappio

Luonnollisen henkilön elinkeinotoiminnan verovuoden tappio vähennetään elinkeinotoiminnan tuloksesta seuraavan 10 verovuoden aikana sitä mukaa kuin tuloa syntyy. Muun verovelvollisen kuin luonnollisen henkilön elinkeinotoiminnan verovuoden tappio vähennetään elinkeinotoiminnan tuloksesta seuraavan 25 verovuoden aikana sitä mukaa kuin tuloa syntyy. Maatalouden verovuoden tappio vähennetään maatalouden tuloksesta seuraavan 10 verovuoden aikana sitä mukaa kuin tuloa syntyy.

124 §

Veron määräytyminen

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30 prosenttia (*pääomatulon tuloveroprosentti*). Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 30 000 euroa, pääomatulosta suoritetaan veroa 34 prosenttia (*pääomatulon korotettu tuloveroprosentti*). Yhteisön tuloveroprosentti on 18. Yhteisyyden tuloveroprosentti on 26,5. Yhteisöjen ja yhteisyyksien veron jakautumisesta eri veronsaajien kesken säädetään verontilityslaissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 119 §:ää sovelletaan verovuoden 2026 tai sitä myöhemmän verovuoden tappioihin.

Lain 124 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran veruodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa. Yhteisön ennakoperinnässä lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen.

2.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 7 §:n 1 momentin 2 kohta sekä 15 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1240/2013, seuraavasti:

7 §

Lähdevero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle. Lähdevero on:

2) 18 prosenttia rajoitetusti verovelvolliselle yhteisölle maksettavasta osingosta, korosta ja rojalista sekä muusta 3 §:ssä tarkoitettusta suorituksesta, jonka osalta ei muualla toisin säädetä;

15 §

Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön on suoritettava Suomesta saadusta muusta kuin 3 §:ssä tarkoitettusta tulosta yhteisön tuloveroa 18 prosenttia. Jos rajoitetusti verovelvollinen yhteisö on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta, on myös 3 §:ssä tarkoitettua tulosta suoritettava yhteisön tuloveroa 18 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen saatuun tuloon.

Helsingissä x.x.20xx

Pääministeri

Petteri Orpo

Valtiovarainministeri Riikka Purra

1.

Laki

tuloverolain 119 ja 124 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain (1535/1992) 119 §:n 1 momentti sekä 124 §:n 2 momentti, sellaisena
kuin niistä on 124 §:n 2 momentti laissa 1323/2016, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

119 §

119 §

Elinkeinotoiminnan ja maatalouden tappio

Elinkeinotoiminnan ja maatalouden tappio

Elinkeinotoiminnan ja maatalouden
verovuoden tappio vähennetään
elinkeinotoiminnan ja maatalouden tuloksesta
seuraavan 10 verovuoden aikana sitä mukaa
kuin tuloa syntyy.

*Luonnollisen henkilön elinkeinotoiminnan
verovuoden tappio vähennetään
elinkeinotoiminnan tuloksesta seuraavan 10
verovuoden aikana sitä mukaa kuin tuloa
syntyy. Muun verovelvollisen kuin
luonnollisen henkilön elinkeinotoiminnan
verovuoden tappio vähennetään
elinkeinotoiminnan tuloksesta seuraavan 25
verovuoden aikana sitä mukaa kuin tuloa
syntyy. Maatalouden verovuoden tappio
vähennetään maatalouden tuloksesta
seuraavan 10 verovuoden aikana sitä mukaa
kuin tuloa syntyy.*

124 §

124 §

Veron määräytyminen

Veron määräytyminen

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30
prosenttia (*pääomatulon tuloveroprosentti*).
Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan
pääomatulon määrä ylittää 30 000 euroa,
pääomatulosta suoritetaan veroa 34 prosenttia
(*pääomatulon korotettu tuloveroprosentti*).
Yhteisön tuloveroprosentti on 20.
Yhteisötuuden tuloveroprosentti on 26,5.
Yhteisöjen ja yhteisötuuksien veron

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30
prosenttia (*pääomatulon tuloveroprosentti*).
Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan
pääomatulon määrä ylittää 30 000 euroa,
pääomatulosta suoritetaan veroa 34 prosenttia
(*pääomatulon korotettu tuloveroprosentti*).
Yhteisön tuloveroprosentti on 18.
Yhteisötuuden tuloveroprosentti on 26,5.
Yhteisöjen ja yhteisötuuksien veron

Voimassa oleva laki

Ehdotus

jakautumisesta eri veronsaajien kesken
säädetään verontilityslaissa.

jakautumisesta eri veronsaajien kesken
säädetään verontilityslaissa.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .*

*Lain 119 §:ää sovelletaan verovuoden 2026
tai sitä myöhemmän verovuoden tappioihin.*

*Lain 124 §:ää sovelletaan ensimmäisen
kerran verovuodelta 2027 toimitettavassa
verotuksessa. Yhteisön ennakkoperinnässä
lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen.*

2.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 7 §:n 1 momentin 2 kohta sekä 15 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1240/2013, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 §
Lähdevero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle. Lähdevero on:

2) 20 prosenttia rajoitetusti verovelvolliselle yhteisölle maksettavasta osingosta, korosta ja rojaltista sekä muusta 3 §:ssä tarkoitettua suorituksesta, jonka osalta ei muualla toisin säädetä;

]

15 §

Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön on suoritettava Suomesta saadusta muusta kuin 3 §:ssä tarkoitettua tulosta yhteisön tuloveroa 20 prosenttia. Jos rajoitetusti verovelvollinen yhteisö on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta, on myös 3 §:ssä tarkoitettua tulosta suoritettava yhteisön tuloveroa 20 prosenttia.

7 §
Lähdevero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle. Lähdevero on:

2) 18 prosenttia rajoitetusti verovelvolliselle yhteisölle maksettavasta osingosta, korosta ja rojaltista sekä muusta 3 §:ssä tarkoitettua suorituksesta, jonka osalta ei muualla toisin säädetä;

15 §

Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön on suoritettava Suomesta saadusta muusta kuin 3 §:ssä tarkoitettua tulosta yhteisön tuloveroa 18 prosenttia. Jos rajoitetusti verovelvollinen yhteisö on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta, on myös 3 §:ssä tarkoitettua tulosta suoritettava yhteisön tuloveroa 18 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen saatuun tuloon.